

בס"ד כה' מנחם-אב ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 19:10
 צאת השבת - 20:00
 רבנו תם - 20:51
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1169
@ השבת "מברכיך"
 @ ר"ח אלול יחול בע"ה בימים חמישי ושישי. יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות אכ"ר. (סליחות לספרדים ביום ראשון ג' אלול)

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "ענייה סוערה"
 (ישעיה נד')
 שבת זו
 "השלישית דנחמתא"

פרשת ראה

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30
 סגולה טובה להשתתף

מלעיני הפרשה:
 בחירה בין ברכה וקללה.
 מצווה לבטל את כל המקומות אשר הקדישו תושבי הארץ הקודמים לפולחן אליליהם ולהקריב קרבנות רק במקום אשר יבחר ה'.
 איסור כללי ללכת אחרי מנהגי תושבי הארץ.
 חוקים הנוגעים לנביא שקר המסית את העם ללכת אחרי אלוהים אחרים.
 עיר הנדחת.
 חזרה על דיני בעלי חיים מותרים ובעלי חיים אסורים באכילה.
"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"
 האנוכיות של האדם יש בה שני הפכים ברכה וקללה, כי בעוד שמצד עצמה היא פסולה, אבל מצד שני הרי כתיב ויגבה לבו בדרכי ד' וזו היא הופכת לברכה. (מאור ושמש)
 כאשר "ובלכתך בדרך" כאשר ילך בדרך כל הארץ לאחר מאה ועשרים שנה, ימשיכו הם. (חתם סופר ז"ע)
"עושר תעשר את כל תבואת ארעך..."
 אומרת התורה: תן צדקה והנתינה תביא לך מזל.
"עושר" (חלק בעשר) את המילה "תעשר":
 עשירית של האות **ת** (400) יוצאת האות **מ** (40).
 עשירית של האות **ע** (70) יוצאת האות **ז** (7).
 עשירית של האות **ש** (300) יוצאת האות **ל** (30).
 עשירית של האות **ב** (200) יוצאת האות **י** (20).
"תעשר" תקבל "מזלך".
המעשר - הוא מזלו והצלחתו של האדם. (ברינה יקצורו) **"וצרת הכסף בידך" (יד-כה)**
 מהו ההבדל בין עני לאביון? כותב רש"י על הפסוק: "אפס כי לא יהיה בך אביון" - ולהלן הוא אומר "כי לא יחדל אביון", אלא בזמן שאתם עושים רצונו של מקום, אביונים יהיו באחרים ולא בכס, וכשאין אתם עושים רצונו של מקום, אביונים יהיו בכס. (מסביב לשולחן)
"נתון נתן לו ולא ירע לבבך"
 מפרש רש"י: "נתון נתן לו", אפילו מאה פעמים. אם תיתן מאה פעמים ותרגיל את עצמך לתת ולתת, ממילא "לא ירע לבבך בתוך לו", לא תצטער על נדיבות ליבך, כי ההרגל נעשה טבע. (עיטורי תורה)

פִּנְת הַיְבֵיט וְהַפְתּוּמִים
פּוֹשֵׁק שְׁפָתַיִם =
פּסָפְטוֹן, אֵינוֹ נוֹצֵר אֶת פִּיו וְלוֹשֵׁנוֹ.
דוגמה: פִּינּוֹן שְׁרָצִיתִי לְהַפְתִּיעַ אֶת תְּלַמִּידֵי הַפֶּתַח וּמִוִּרְתִּיקָה לֹא סִפְרָתִי עַל תְּכִינִיתִי לְקִשּׁוֹט חֲדָר הַלְּמוּד בְּדִגְלֵי הַלְּאוּם אֶף לְמִנְהֶלֶת, פִּינּוֹן שָׂזוּ מִכְרַת כְּפּוֹשֶׁקֶת שְׁפָתַיִם, הַדְּבָר הֵיךָ מִתְּפָרֶסֶס בְּרָבִים, וְיִסּוּד הַהַפְתָּעָה הֵיךָ נֶעְלָם.
מקור: נֹצֵר פִּיו שִׁמֵּר נִפְשׁוֹ, פִּשֵׁק שְׁפָתָיו מִחֻתָּה-לוֹ (נִיבּוֹנָכוֹ).
 (משלי יג.)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מכל מלמד השכלתי

חודש אלול

אלול הוא החודש השישי לפי מניין החודשים שאנו מונים מניסן, כמו שכתוב בתורה (שמות ב): 'החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה'. ולפי מניין השנים שאנו מונים מתשרי - אלול הוא החודש האחרון בשנה. השם 'אלול' לחודש זה נקבע, כשמות כל החודשים, על ידי עולי בבל. אמרו חז"ל: 'שמות חודשים עלו מבבל'.

לפי שאלול הוא האחרון לחודשי השנה, לפני ראש השנה שהוא יום דין לכל באי עולם, לפיכך הוא נקבע לתשובה ומרבים בו בסליחות ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא.

אלול - סגולה לעושר

מה היה בר"ח אלול? הקב"ה אמר למשה "פסל לך" והראה למשה רבנו "מחצב סנפיריון מתוך האלו, ואמר הפסולת יהיה שלך ומשם נתעשר משה הרבה" (רש"י).

אם כן ר"ח אלול הוא גם סגולה להתברך בו בעושר גדול, כמו שמשא רבנו נתברך בו בעושר.

בעת שכל ישראל הלכו לשאול מהמצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות, משה הולך לחפש בכל מצרים את ארונו של יוסף ולא רץ אחרי הכסף והזהב, הוא בסופו של דבר מתעשר עושר גדול מאוד. ושמה תאמר מה צריך משה כל כך הרבה עושר? חכמינו אמרו "אמר רבי יוחנן, אין הקדוש ברוך הוא משרה שכניתו, אלא על גבור, ועשיר, חכם, ועניו, וכלם ממשוה".

גבור - דקתיב, (שמות מ) 'ויפרש את האהל על המשכן', וכן ממה שכתוב 'ואתפש בשני הלחות, ואשלבכם מעל שתי נדי, ואשברם'.

עשיר - דקתיב, (שמות לד) "פסל לך", פסלתו שלף יהא.

חכם - רב ושמואל דאמרי תרוייהו, חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכלם נתנו למשה, חוץ מאחד, דקתיב, "ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו".

עניו - דקתיב, "והאיש משה ענו מאד מפל האדם..."

רמזי אלול לתשובה

"ומל ה' אלקיך אית ליבבך ואת ליבב".

לתפילה: **אני לודי ודודי לי**.

לצדקה: **איש לרעהו ונתנתו לאביניום**.

בחומש: **אנה לידו ושמתו לך**.

ביום א' באלול מתיחלים לתקוע בשופר.

שופר פירוש שמו מעשיכם.

שופר ר"ת שורש פורה ראש ולענה.

ופירושו להוציא את הרע. ועיי שופר אין פגע רע,

שבזכות השופר לא יהיו עוד צרות.

עוד ר"ת שופר = שטן ואין פגע רע.

א. מראש חודש אלול עד לאחר יום הכיפורים הם ימי רצון, ואף שבכל השנה הקב"ה מקבל תשובה מן השבים אליו בלב שלם, מ"מ ימים אלו מובחרים יותר ומזומנים לתשובה להיותם ימי רחמים וימי רצון, כי בראש חודש אלול עלה משה רבינו אל הר סיני לקבל לוחות שניות, ונשתהה שם ארבעים יום וירד בעשרה בתשרי שהיה אז גמר כפרה שאמר לו הקב"ה "סלחתי כדברך", ומאז הוקדשו ימים אלו לימי רצון ויום עשירי בתשרי ליום הכיפורים.

ב. מכיון שאלה הם ימי תשובה, נוהגים לקום באשמורת הבוקר ולומר סליחות ותחנונים, **יום לאחר ראש חודש אלול עד יום הכיפורים**.

ג. צריך לומר את הסליחות והתחנונים בנחת ובמתנינות ובכוונה, ואסור להזכיר י"ג מדות שלא בכוונה, ומה שנהגו לומר "עננו אבינו" וכו', "עשה למען שמך" וכו' במהירות, יש לבטל מנהגם.

ד. הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות בימים אלה - **מחצות הלילה ואילך**, שאז הוא עת רצון והתעוררות מידת הרחמים, וזמן חצות הלילה הוא שתיים עשרה שעות לאחר חצות היום כשהחמה בראש כל אדם, דהיינו בסוף שש שעות זמניות מזריחת החמה עד שקיעתה, ומ"מ קהל ועדה שאין באפשרותם להשכים לסליחות בעוד לילה, יכולים לומר סליחות בשעות הבוקר המוקדמות, או אפילו לפני תפילת מנחה, ויחיד שנמצא בבית הכנסת שנוהגים שם לומר סליחות לפני חצות הלילה, ישב בדד וידום ולא יענה עמהם י"ג מידות.

ה. תלמידי חכמים ובחורי ישיבה שאי אפשר להם לקום יום באשמורת לסליחות - שדרכם לעסוק בתורה בתחילת הלילה, ואם ישכימו לקום לסליחות יתבטלו מלימודם ביום, **ישתדלו על כל פנים לקום בקצת לילות**, כגון בשני ובחמישי להשתתף עם הציבור באמירת הסליחות ואם הולכים לישון אחרי חצות הלילה נכון שיאמרו קצת סליחות לפני שישינו לאחר עריכת סדר תיקון חצות. ופקידים ופועלים שכריים ומלמדי תינוקות שאינם רגילים להשכים לקום בעוד לילה, ואם ישכימו לסליחות קיים חשש שלא יוכלו לעשות מלאכתם באמונה, רשאים להמנע מלקום יום יום, **וישכימו לפרקים בשני ובחמישי ובעשרת ימי תשובה**.

ו. הסליחות שנאמרו בלשון ארמית (תרגום), כגון "רחמנא" אין ליחיד לאומרם, מפני שאין מלאכי השרת מכירים בלשון הארמית, ולכן כשעדיין לא באו עשרה להשלים מניין, ידלג השליח צבור "רחמנא" ושאר סליחות הנ"ל וכשיבואו עשרה יחזרו ויאמרום בעשרה.

ז. הקמים באשמורת לומר סליחות, **יברכו כל ברכות השחר עם ברכות התורה**, ורק לאחר מכן יאמרו הסליחות הכוללות מזמורים ופסוקים מפני שיש אומרים שאין לומר שום פסוק אפילו דרך בקשה ותחנונים לפני ברכות התורה - ונכון לחוש לסברתם.

ט. משכנס חודש אלול כשכותב אדם אגרת לחברו, צריך לרמוז בהתחלתו שמבקש עליו "לשנה טובה תכתב ותחתם".

י. מנהג חסידות להחמיר לבדוק בחודש אלול את התפילין, אבל אין זה חיוב מעיקר ההלכה. ובמזוזות, מעיקר ההלכה חייב לבדוק פעם אחת בכל שלש שבועות ומחצה, ומנהג חסידות להחמיר לבדוקן באלול מדי שנה בשנה.

יא. מותר ומצווה לעשות נישואין בכל ימי חודש אלול, ואין בזה כל חשש לא מצד ההלכה ולא מצד מנהג, וכן המנהג פשוט בכל תפוצות ישראל.

על מצוות וזכויות

לעולם לא אשכח: בילדותי גרתי בתל אביב. לא תאמינו כמה אנשים ניסו לפתות אותי שלא כדאי לי ללכת ללמוד בישיבה קדושה... יום אחד שהלכתי ברחוב, עם ציציות בחוץ, ולפתע שמעתי מישהו צועק לעברי, תוך שהוא מחוה בידו על חוטי הציצית: "תסלח לי! יוצאים לך חוטים מהמכנסיים... הכל קרוע לך"...

אמרתי לו: "אדוני! לא קרוע כאן כלום. החוטים האלו הם ציצית". עשה לי רושם שזו לו הפעם הראשונה שהוא שמע על המילה הזאת... ציצית...

כעבור כמה ימים עברתי שוב באותו רחוב, והנה אני רואה מולי את אותו אדם, או מישהו אחר שדומה לו מאד, והלה הולך עם מכנסים קרועים, מלאי חורים, וחוטים מזדבנים מהם... פניתי אליו ואמרתי: "תסלח לי! יוצאים לך חוטים מהמכנסיים... הכל קרוע לך"...

הוא לקח את אצבעו הימנית וסובב אותה מסביב למוחו ואמר לי: "אינך מבין כלום! זה כל היופי!"

לקחתי בידי את חוטי הציצית שלי, נשקתי אותם, ואמרתי לו: "זה כל היופי!"

הגעתי למסקנה: אם הוא לא מתבייש בחוטים שלו, אני לא אתבייש בחוטים שלי! וכך המשכתי ללכת בתל אביב עם ציצית בחוץ, וזה שם עלי מפני הרחוב הקלוקל. היוונים גזרו שאסור לענות אמן על ברכה שמישהו מברך. לא היתה ברירה אלא להתחכם, ובמקום לענות אמן היו עונים: אין כאלוקינו, מי כאלוקינו, נודה לאלקינו - ראשי תיבות "אמן".

כעת אספר לכם על "אמן" אחד מיוחד שזכיתי לענות: לפני שנים רבות נפטרה סבתי בבני ברק. באותה תקופה לא היה עדיין קו 402. הלכתי לתחנת המוניות שמול בית הכנסת איצקוביץ, שם עמדו מוניות שרות לירושלים.

בדיוק לפני שהגעתי התמלאה מונית ויצאה לירושלים, ואני הייתי הראשון בתור למונית הבאה, כך שיכולתי לבחור את המושב האהוב עלי: ליד הנהג... שם הכי מרווח... מאחורה צפוף, ושם אתה יושב כמו מלך...

המונית התמלאה בשבעה נוסעים, כולם שומרי תורה ומצוות. מחיר הנסיעה שלושה שקלים וחצי. בצומת קוקה קולה המונית נעצרה ברמזור אדום. לפתע מישהו הכניס את הראש שלו לתוך המונית והוא שאל: "מישהו פה רוצה קרטיב?"

אומר לכם את האמת: אני אוהב קרטיב. אבל בהיותי בדרכים - אינני נוהג לאכול... אתם יודעים לבד למי דומה האוכל ברחוב... אם יראו אותי אוכל קרטיב ברחוב - לא יזמינו אותי יותר להרצאות...

אמרתי לו שאינני רוצה, וכמוני אמרו לו כל הנוסעים האחרים. היחיד שרצה קרטיב - היה הנהג. הוא שילם לו חצי שקל על הקרטיב, והמונית יצאה לדרכה.

הנהג נתן ביס גדול וחיסל כמעט חצי קרטיב... פניתי אל הנהג ואמרתי לו: "יבקשה ממך אדוני הנכבד! אולי תוכל לעשות לי טובה?"

"בשמחה, אם רק אוכל", השיב. "אדוני הנכבד! נדמה לי שזו הפעם הראשונה בימי חיי שאני נפגש אתך. נדמה לי כי לפי רוב הסיכויים שבעולם שוב לא אראה אותך. זוהי, אפוא, בקשה חד פעמית. שוב לא אבקש ממך עוד..."

"נו! תבקש כבר! אתה מדבר הרבה", אמר הנהג. "ואם אוכל אמלא את בקשתך בשמחה..."

"תברך בבקשה ברכת 'שהכל' על הקרטיב..." אמרתי. "זה בשום פנים ואופן לא!" סרב הנהג בתוקף, ובלע עוד רבע קרטיב.

"מדוע אתה מסרב כל כך בתוקף", שאלתי...

"אתה תבין אותי". השיב לי הנהג. "הקו הזה - בני ברק ירושלים - הוא קו בעייתי. כל שעה מתחלף לי רב אחר. זה אומר לי לברך, זה אומר לי להניח תפילין, זה אומר לי לשמור שבת... מחר יגידו לי ללמוד משניות וללכת לישיבה לבעלי תשובה..."

לא נותרה לי ברירה. הוצאתי חצי שקל מהכיס ואמרתי לו: "אני מוכן לשלם לך על הקרטיב. הקרטיב יהיה, אפוא, שלי ואני מתחנן לפניך, תברך על הקרטיב שלי..." הוא עצר את הרכב בחריקה. סטה לשולי הכביש וצעק: "אדוני! אני אף פעם לא התערבתי בחיים שלך, גם אתה אל תתערב בחיים שלי!"

"חלילה לי מלהתערב לך בחיים", עניתי. "אני פשוט דואג לעצמי! אם אתה מברך, אני יכול לענות אמן, וחכמינו אמרו: 'גדול העונה אמן יותר מן המברך' (ברכות נג ע"ב)."

"הוא תפס את חצי השקל בידו, והעיף אותו לעברי: "מה אתה חושב לעצמך? שאתה תקנה אותי, עם ההשקפות שלך, בחצי שקל?"

"אתה בהחלט צודק", השבתי. "היתה לי טעות! כמה אתה רוצה תשביל לעשות ברכה?"

ואז הוא התחיל לחשוב. אחרי כמה שניות של מחשבה, אמר: "אם אתה נותן לי שלושה שקלים וחצי, מחיר של נוסע, אני מברך..."

בסך הכל נשאר לו בקרטיב ביס אחד... ואז הוא תפס את הקרטיב, העמיד אותו מול הפרצוף שלי כמו "בן ערובה" ואמר: "נותן או לא נותן? תגיד מהר! אם לא - אני בולע..."

האמת היא, שחשבתי לעצמי, ואולי היה זה יצר הרע שהגניב את המחשבה הזאת לראשי, מה פתאום אבזבז עליו מחיר כזה... אפשר ללכת לאיצקוביץ - ליד התחנה שלו - ולזכות באלף אמנים בחינם...

אלא שלמזלי הרב, אחי, שישב מאחורי קרא: "אני נותן שקל". ישב שם חסיד גור שקרא: "גם אני נותן שקל". עוד חסיד וזיניץ, שהתלהב מהרעיון, צעק בהתלהבות: "אני נותן את מה ששאר..."

הנהג ראה שאנחנו רציניים, והכסף מאורגן... הוא לקח את הכובע מעל ראשי וברך בקול רם ברכת "שהכל".

יש לציין שהוא אמר את הברכה ברהיטות, מבלי לשבש את המילים.

מה שקרה במונית לא ניתן לתאור במילים. המונית "הזדעזעה". ענינו "אמן" בקול רם ובכוונה, כפי שלא ענינו מימינו גם לא בתפילת נעילה ביום כיפור.

התחלתי לאסוף את הכסף מהנוסעים, אלא שאז הוא אמר: "אם כבר ברכת, לא אמכור את הברכה בשביל כסף. אבל אתם הדתיים הגעתם מפלטה אחרת..."

"אינני מסוגל להבין איך אתם מוכנים לשלם שלושה שקלים וחצי על אמן אחד. ועכשיו אני מבקש מכם לא לדבר איתי מילה עד סוף הנסיעה... אני פוחד מכם. הקו הזה הוא קו מאד פרובלמטי..."

פעם, כשסיפרתי את הסיפור הזה בישיבה לבעלי תשובה מתחזקים, נעמד בחור אחד ואמר לי ששמע כבר את הסיפור הזה מאביו, שהוא נהג המונית הנייל. התרגשתי מאד לשמוע ד"ש ממנו, ובמיוחד מכך שיש לו בן שומר תורה ומצוות. הוא הוסיף לספר שבכל פעם שהוא בא לבקר את אביו, ולוקח משהו לאכול, אביו מבקש ממנו שיברך בקול רם כדי שיוכל לענות אמן בכוונה.

אנו נתחזק בעזרת ה' בשני דברים: גם לברך את הברכה בצורה הראויה, עם שלוש הפסקות: ברוך אתה ה', אלוהינו מלך העולם, בורא פרי... וגם בעת שמועמים ברכה, לענות אמן בקול רם ובכוונה. (מתוך דורש טובים)

ראה - "ראה אלול הגיע"

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול".

מִן הַגֵּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יְהוּדָה צַדְקָה זְצוּק"ל וְזִי"ע אֲמַן, אִמְרוּ: שֶׁסֵּדֵר הַפְּרָשִׁיּוֹת: רֵאָה, שׁוֹפְטִים, כִּי תֵצֵא, כִּי תִבּוֹא, נִצְבִּים, וַיֵּלֶךְ, הַאֲזִינוּ, וְזֹאת הַבְּרָכָה, בְּרֵאשִׁית, רוֹמוֹ לָנוּ דְבַר יָפָה.

רא"ה ראשי תבות **רא**ה **אלול** הגיע, לפיכך **"שופטים"** ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, ועוד עליך לזכור **"כי תצא"** מן העולם או יהיה **"כי תבוא"** לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם **"נצבים"**, אחרי כן **"וילך"** אך לא? אם **"האזינו"** שמע לתורה, אז **"וזאת הברכה"**, ואם לא אז **"בראשית"** מתחיל לגלול חדש לתקן הכל.

בחודש אלול צריך אדם לעמוד לרכוש לעצמו מצוות ומעשים טובים, דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

הכנות לחזרה לבית הספר

הסתגלות לשעות שינה סדירות: רצוי להכין את הילד בהדרגה לחזרה לשיגרה בסדר היום ובסדרי השינה והקימה. רצוי שההכנה תהיה הדרגתית. כלומר, כשבוע לפני תחילת הלימודים, חשוב להתחיל להקפיד יותר על שעת השינה, כשבכל פעם מקדימים במעט את שעת השינה.

הסתגלות לפעילות שדורשת יותר ישיבה וריכוז: מומלץ לפני סוף החופש לבנות סדר יום מוקפד יותר, שבו הילד מקדיש זמן לקריאה ועבודה בחבורות. המטרה היא להתחיל להרגיל את הילד לשבת ולהתרכז, דבר שלא התנסה בו כמעט במהלך החופשה. המעבר מן הפעילות של החופש למצב שבו הילד יושב ומתרכז, אינו קל.

עידוד מפגשים עם חברים: חשובה השמירה על קשר עם החברים. רצוי שלקראת סוף החופשה ייפגש הילד יותר עם חברים. הדבר יקל עליו בימים הראשונים.

כל הישועות והברכות כליסים וטובה בכורי שתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ובכל מילי דמיטב ברחוניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן המדה לרפואת נסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

מרכה והללחה
למשה וירקי ישראלי על תרומתם לזיכוי חרבים. שיזכו לרפואה שלמה ויתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. אושר ופרנסה טובה. זיווגים הנונים לילדיהם ולהבדיל לעיני יעקב ישראלי בן אברהם ז"ל

"קבתי באשמורת הבוקר"
הציבור מוזמן לכאמריה סליחיות נעימות ופיוטים בבית הכנסת "אוהל מועד" הנשיאים 3, יבנה בשעה 04:45 שחרית בשעה 05:40

כל הישועות והברכות
ל- ת. א. ז. מנב"ת שתומה לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד לה שתתברך ברפואה שלמה, אושר ופרנסה טובה, ותרווה נחת מכל יוצאי חלציה ולשנים רבות טובות ונעימות להבדיל לעיני שרה בת חנה ז"ל

מרכות ואיחולים
לרפואה שלמה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"סיה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

מרכות ואיחולים
שלמי ובתיה חחל אהרני בהגיע אבישי לגיל צעירות יהי רצון שיעלה בעלות התורה והיראה יצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות נחת ושלווה לאבשלום ושרה אהרני ירו נחת מיוצאי חלציהם

"בן אדב"י"
קום קרא בתחנונים! הציבור הקדוש מוזמן לסליחות בבהי"ט "אוהב שלום" (ליד הרבנות יבנה) 07:10 - סליחות 08:00 - שחרית 08:15 - "הודו" פרטים: ש' שלמה דודי 054-6598068

כל הישועות והברכות
ליצחק ולידיה הרוב"י שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם. יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברחוניות ובגשמיות וברפואה ובפרנסה טובה, נחת ושלווה לעיני שמואל בבג'אן בן דוד ז"ל

לעיני הצנוע והענו **שמואל בבג'אן** בן דוד ז"ל חמושי ל' אב פקדת שנתו

לעיני הצנוע והענו **יעקב ישראלי** ז"ל בן אברהם ומרים ז"ל רביעי כ"ט אב פקדת שנתו

לעיני הצנוע והענו **מרדכי נמרדי** ז"ל בן רביה וששון ז"ל השבוע פקדת שנתו

מרכה והללחה
גדעון ועדנה מוסאי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברחוניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו משאלות לטובה **זרע קודש בר-קיימא לאביאל ומיטל צורף**

לעיני הצנוע והענו **בנימין דודי** ז"ל בן לאה ודרושי ז"ל כ"ה אב פקדת שנתו

לעיני הצנוע והענו **עליזה בן-שימול** ז"ל בת פריחה ז"ל השבוע פקדת שנתה

לעיני הצנוע והענו **לאה ואחיה** ז"ל בת רבקה ואליהו ז"ל ביום שלישי כ"ה אב 18:00 - בבית העלמין 18:30 - מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית המנוחה דואני 53 יבנה

לעיני הצנוע והענו **סולטנה נסימי** ז"ל בת גולש ז"ל ויס רביעי 18:00 בבית העלמין